

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202215
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3718202215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD. a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobkyne F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XXX/X, L., zastúpenej E.. H. L., advokátom, G. XXX/X-X, J. L., proti žalovanému 1/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, J. L., a žalovanému 2/ F. J., C.. Y. A. D., so sídlom Y. 4, L., A.: XX XXX XXX, zastúpenému E.. O. X., advokátom, G. X. X/A, L., o zaplatenie 424,79 eur, na odvolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica z 09. januára 2019 č. k. 6C/17/2018-78 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** proti žalovanému 2/ **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni 424,79 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého. Súčasne rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4C/168/2014-228 zo dňa 21.06.2016 boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní zaplatiť žalobkyni sumu 10.000,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 5Co/403/2016-282 zo dňa 30.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.09.2017 a vykonateľnosť dňa 18.09.2017, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k žalovanému 2/ potvrdil. Z vyúčtovania exekúcie XXXEx XX/XX zo dňa 26.07.2018 vyplýva, že na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4C/168/2014-228 zo dňa 21.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 5Co/403/2016-282 zo dňa 30.08.2017 bolo na Okresnom súde Banská Bystrica vedené exekučné konanie, v ktorom súdny exekútor E.. H. L. vymohol pohľadávku žalobkyne v sume 10.000,- eur s príslušenstvom (tvoreným trovami exekúcie - pozn. odvol. súdu), pričom suma 104,- eur bola uhradená v splátkach žalovaným 1/, a to dňa 20.12.2017 suma 16,- eur, dňa 17.01.2018 suma 8,- eur, dňa 22.02.2018 suma 8,- eur, dňa 04.04.2018 suma 8,- eur, dňa 02.05.2018 suma 8,- eur, dňa 31.05.2018 suma 8,- eur, dňa 27.06.2018 suma 24,- eur, dňa 24.07.2018 suma 24,- eur. Zostávajúca suma 11.174,62 eur bola vymožená dňa 26.07.2018 od žalovaného 2/. Žalovaná suma 424,79 eur predstavuje úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 10.000,- eur od 18.09.2017 do 19.12.2017, zo sumy 9.984,- eur od 20.12.2017 do 16.01.2018, zo sumy 9.976,- eur od 17.01.2018 do 21.02.2018, zo sumy 9.968,- eur od 22.02.2018 do 03.04.2018, zo sumy 9.960,- eur od 04.04.2018 do 01.05.2018, zo sumy 9.952,- eur od 02.05.2018 do

30.05.2018, zo sumy 9.944,- eur od 31.05.2018 do 26.06.2018, zo sumy 9.920,- eur od 27.06.2018 do 23.07.2018, zo sumy 9.896,- eur od 24.07.2018 do 25.07.2018.

1.2 Právne súd prvej inštancie zdôvodnil rozhodnutie ustanoveniami § 511, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd mal za preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania s plnením dlhu voči žalobkyni, preto si žalobkyňa dôvodne uplatnila zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 10.000,- eur počnúc dňom 18.09.2017 (čo je deň vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4C/168/2014-228 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 5Co/403/2016-282) do zaplatenia celej dlžnej sumy po zohľadnení jednotlivých čiastočných úhrad. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ majú v tomto konaní právne postavenie samostatných spoločníkov, keďže poisťovňa a škodca zodpovedajú na základe rôznych právnych titulov: Zdrojom záväzku škodcu na náhradu škody je zodpovednosť za škodu, kým zdrojom záväzku poisťovateľa plniť z povinného zmluvného poistenia je poisťovná zmluva. Preto na rozdiel od žalobného návrhu, kde žalobkyňa žiadala zaviazat' žalovaných 1/ a 2/ na plnenie spoločne a nerozdielne, súd upravil spôsob plnenia tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého. Takýmto spôsobom boli žalovaní zaviazaní aj na plnenie samotnej istiny v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4C/168/2014-228 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 5Co/403/2016-282. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žalobkyni ako strane sporu, ktorá mala vo veci úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva.

2. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný 2/ včas odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, pričom súčasne uviedol, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a trpí vadami nedostatočného, nepresvedčivého a arbitrárneho odôvodnenia. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinstančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie vecne zdôvodnil tým, že rozsudok je čo do odôvodnenia priznávanej výšky arbitrárny a nepresvedčivý, a tak nespĺňajúci kritériá na zákonnosť rozhodnutia vo všeobecnosti. V bode 22 rozsudku absentuje spôsob konkrétneho postupu, ako súd dospel k priznávanej výške, kde len konštatuje, že zohľadnil jednotlivé čiastočné úhrady zo strany žalovaných, bez ich bližšej špecifikácie a časovej genézy, ktorá by preukázateľne a presvedčivo validovala priznanú výšku.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie dôsledne a dostatočne zistil skutkový stav a vydané rozhodnutie je spravodlivé a riadne odôvodnené. Súd prvej inštancie riadne vykonal dokazovanie najmä pripojením spisu 4C/168/2014 a výsluchom na pojednávaní. Z uvedeného spisu je riadne preukázaná existencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Vznik omeškania je nepochybný, nakoľko tento vyplýva z objektívnych skutočností. Rovnako je preukázaný deň zaplatenia - vykonania exekúcie.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na základe včas podaného odvolania žalovaného 2/ preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné vo vzťahu k odvolateľovi potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaní 1/ a 2/ tvorili v tomto konaní samostatné procesné spoločenstvo na strane žalovaného (§ 76 CSP), keďže - ako to správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku - plnenie každého z nich má iný, vlastný samostatný právny základ. U žalovaného 1/ išlo o plnenie z titulu náhrady škody, resp. nemajetkovej ujmy spôsobenej dopravnou nehodou, ktorú žalovaný 1/ zaviniel, kým u žalovaného 2/ z titulu poisťovného plnenia. Voči každému zo žalovaných mohla žalobkyňa uplatňovať svoj nárok samostatne s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého žalovaného.

6. Vyššie uvedené samostatné procesné spoločenstvo žalovaných tiež znamená, že odpor proti platobnému rozkazu, ktorý podal len jeden z nich (žalovaný 2/) mal vyvolať procesné účinky (zrušenie platobného rozkazu) len voči tomu, kto tento odpor podal, kým voči druhému z nich (žalovanému 1/) mal platobný rozkaz nadobudnúť právoplatnosť. Zo spisu však vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 6C/17/2018-59 zo dňa 24.09.2018 zrušil platobný rozkaz ako celok, hoci odpor proti platobnému

rozkazu podal len žalovaný 2/. Uznesenie č. k. 6C/17/2018-59 vydal vyšší súdny úradník Okresného súdu Považská Bystrica, teda proti tomuto uzneseniu bola prípustná sťažnosť v zmysle § 239 ods. 1 CSP, o čom boli strany v uznesení riadne poučené. Žalobkyňa však sťažnosť nepodala. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nevyčerpala opravné prostriedky, ktoré mala k dispozícii v priebehu konania, a napokon žalobkyňa ani nepodala odvolanie proti rozsudku vo veci samej, nemohol odvolací súd revidovať túto nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie a uznesenie č. k. 6C/17/2018-59, ktorým bol platobný rozkaz zrušený vo vzťahu k obom žalovaným, ponechal v platnosti.

7. Žalovaný 2/ v odvolaní síce uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa neho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, avšak nešpecifikoval, v čom konkrétne vidí nesprávnosť právneho posúdenia. Odvolací súd k tomu uvádza, že súd prvej inštancie na ním zistený skutkový stav (ktorý nebol predmetom odvolania) aplikoval správne právne predpisy (§ 511, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka) a tieto predpisy aj správne vyložil. Odvolací súd preto nevidel v napadnutom rozsudku žiadnu nesprávnosť, pokiaľ ide o právne posúdenie veci.

8. Podstata odvolania žalovaného 2/ spočívala v tom, že rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nedostatočne odôvodnený vo vzťahu k priznanej výške nároku, keďže v bode 22 odôvodnenia napadnutého rozsudku (kde sa súd prvej inštancie zaoberal právnym posúdením veci) absentuje spôsob konkrétneho postupu, ako súd dospel k priznanej výške nároku. K tomu odvolací súd uvádza, že je pravdou, že v rámci právneho posúdenia veci (v bode 22 odôvodnenia) súd prvej inštancie (po konštatovaní, že úrok z omeškania vo výške 5 % ročne je dôvodný v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.) uviedol len celkové obdobie, za ktoré je potrebné priznať úrok z omeškania (odo dňa vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4C/168/2014-228 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 5Co/403/2016-282, t. j. od 18.09.2017, do zaplatenia celej dlžnej sumy, t. j. do 26.07.2018) s tým, že ide o úrok z omeškania vypočítaný „po zohľadnení jednotlivých čiastočných úhrad“, avšak neuviedol, ako vypočítal čiastkové sumy úroku z omeškania za jednotlivé obdobia medzi jednotlivými vymoženými čiastočnými plneniami istiny.

9. Jednotlivé čiastočné plnenia istiny však súd prvej inštancie dostatočne špecifikoval v bode 11 odôvodnenia rozsudku. Tam uviedol konkrétne dátumy, kedy boli jednotlivé sumy zaplatené (vymožené súdnym exekútorom) a tam tiež uviedol, z akých čiastkových súm pozostáva žalovaná a priznaná suma (pričom tieto čiastkové sumy jednoznačne priradil k jednotlivým dátumom vymožených čiastkových plnení. Aj keď formulácia použitá súdom prvej inštancie v tomto bode („žalovaná suma tak predstavuje 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy...“ a nasledujú jednotlivé čiastkové sumy aj s dátumami) hovorí o špecifikácii žalovanej sumy, nejde o reprodukciu zdôvodnenia žaloby resp. vyjadrenia žalobkyne (tie sa nachádzajú v bodoch 1 a 5 odôvodnenia rozsudku), ale o posúdenie veci súdom prvej inštancie. Keďže súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, nebolo potrebné po vykonanom právnom posúdení (v bode 22 odôvodnenia) opätovne uvádzať tie isté skutočnosti (t. j. čiastkové sumy úroku z omeškania a obdobia omeškania - dátumy, ku ktorým tieto sumy prislúchajú), ktoré boli uvedené už v bode 11 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Jednotlivé body odôvodnenia rozsudku nemožno vnímať individuálne, oddelene od kontextu celého rozsudku. Naopak, dostatočnosť či nedostatočnosť odôvodnenia rozsudku je potrebné posudzovať komplexne, vo vzťahu k rozsudku ako celku, vo vzájomných súvislostiach všetkých jeho častí (všetkých bodov odôvodnenia rozsudku). Vzhľadom k tomu, čo bolo uvedené vyššie (v bodoch 8 a 9 tohto odôvodnenia), odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ako celok (vo svojej komplexnosti) dostatočné, súd prvej inštancie jasne uviedol skutkový stav, ktorý zistil, ako aj právne normy, ktoré použil a aj spôsob, akým ich na zistený skutkový stav aplikoval.

11. Aj keď žalovaný 2/ v odvolaní výslovne nespochybnil výpočet jednotlivých čiastkových súm úroku z omeškania, odvolací súd uvádza, že podľa jeho výpočtu päťpercentný úrok z omeškania zo sumy 10.000,- eur od 18.09.2017 do 19.12.2017 predstavuje 127,39 eur, päťpercentný úrok z omeškania zo sumy 9.984,- eur od 20.12.2017 do 16.01.2018 predstavuje 38,29 eur, päťpercentný úrok z omeškania zo sumy 9.976,- eur od 17.01.2018 do 21.02.2018 predstavuje 49,19 eur, päťpercentný úrok z omeškania zo sumy 9.968,- eur od 22.02.2018 do 03.04.2018 predstavuje 55,98 eur, päťpercentný

úrok z omeškania zo sumy 9.960,- eur od 04.04.2018 do 01.05.2018 predstavuje 38,20 eur, päťpercentný úrok z omeškania zo sumy 9.952,- eur od 02.05.2018 do 30.05.2018 predstavuje 39,53 eur, päťpercentný úrok z omeškania zo sumy 9.944,- eur od 31.05.2018 do 26.06.2018 predstavuje 36,77 eur, päťpercentný úrok z omeškania zo sumy 9.920,- eur od 27.06.2018 do 23.07.2018 predstavuje 36,69 eur a päťpercentný úrok z omeškania zo sumy 9.896,- eur od 24.07.2018 do 25.07.2018 predstavuje 2,71 eur; spolu 424,75 eur, čo je oproti výpočtu súdom prvej inštancie zanedbateľný rozdiel 4 centy, ktorý pravdepodobne vznikol rozdielmi v spôsobe zaokrúhľovania jednotlivých čiastkových súm. Tento zanedbateľný rozdiel však nič nemení na vyššie uvedenom konštatovaní, že rozsudok súdu prvej inštancie bol dostatočne odôvodnený, nebol v žiadnom prípade arbitrárny, a teda odvolanie žalovaného 2/ nebolo dôvodné.

12. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že žalobkyňa bola vo veci samej plne úspešná a správne tiež aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd priznáva stranám náhradu trov konania podľa pomeru ich úspechu vo veci, teda správne žalobkyni ako úspešnej strane priznal voči neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. V odvolacom konaní mala plný úspech žalobkyňa, preto jej odvolací súd v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému odvolateľovi (žalovanému 2/) v celom rozsahu účelne uplatňovaných trov. O výške náhrady trov odvolacieho konania - rovnako ako o výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie - rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).